

udgangspunkt, hr. Knud Erik Hansen selv lagde til grund, at støtte vores forslag.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Erik Hansen, at jeg synes, det er fint og fair, at man vil vente med at bedømme resultatet til allersidst, det gælder jo for så vidt hele traktaten, det gælder jo sådan set også os andre. Men jeg vil bare lige spørge: SF går da ikke rundt, forhåbentlig, med en opfattelse af, at man ad den vej her pludselig vil begynde at ændre sin grundlæggende holdning i forhold til offentlig service? Altså det ville da være en bagvendt måde at tage fat på en sådan politik på. Det vil jeg godt have et svar på.

Og det andet, jeg vil spørge SF om, er, om ikke SF er opmærksom på, at der faktisk i EU-sammenhæng jo bl.a. ligger oplæg til, hvordan man beskriver almene tjenester i samfundet, tjenesteydelser og den slags ting og sager, som jo netop er en udvikling, som trækker i stik modsat retning i forhold til at sikre, at offentlige opgaver, almene opgaver, kan organiseres på den måde, man ønsker i de pågældende lande.

Og jeg vil godt som det sidste, hvis jeg må for formanden; ganske kort spørge, om ikke vi kunne få nogle eksempler på, hvor det er; frygten er herne. Jeg har set den frygt, jeg har set det stof, der ligger fra offentlige forbund i Danmark, og jeg har set det i den internationale debat, men der er ingen konkrete eksempler på, hvad det er for områder, det kunne gå ind over.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg synes, det er meget firkantet af Enhedslisten, når man siger, at man skal nedlægge veto mod forhold, der giver EU øgede beføjelser på det handelspolitiske område. Det, jeg sagde i min tale, var, at vi faktisk skelner og siger, at der er nogle steder; hvor vi faktisk synes, det godt kan være uproblematisk, måske oven i købet en fordel, men der er klart også nogle områder, og det er vi jo så enige om, der er nogle tjenesteydelser, hvor det klart er problematisk, hvis man giver mulighed for, at man kan indføre en liberalisering ad bagdøren på den her måde, og det kan vi ikke acceptere.

Men det er jo ikke sådan, Enhedslistens forslag er. Jeg har også set de forskellige forslag, og jeg synes også, der er en uddybning på vej, og jeg synes også, der stadig væk er en grund til at prøve at vurdere præcis, hvad der ligger i de

formuleringer, der ligger nu, og jeg synes, der er forskellige ting, som man godt stadig væk kan vurdere.

Til hr. Claus Larsen-Jensen vil jeg sige: Jamen det, der jo er diskussionen her, er jo ikke, præcis hvilken udvikling der er på vej. Det kan vi jo godt diskutere, men det, vi diskuterer her, er nogle artikler, som giver nogle magtbeføjelser, og det er det, vi diskuterer: Ønsker vi at give de magtbeføjelser, eller ønsker vi ikke at give de magtbeføjelser med henblik på fremtidige politikker?

Og det er dér, det er klart, at vi får nogle formuleringer, som gør, at dér, hvor vi synes vi har nogle væsentlige interesser, skal der ikke være mulighed for at gå imod de væsentlige interesser, vi har på de områder.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne indlede min ordførertale med at komme med en kommentar til fru Charlotte Antonsen, Venstres ordfører. Jeg hørte fru Charlotte Antonsen sige, at sådan noget med at nedlægge veto og sådan noget, den måde arbejder Venstre ikke på, hverken i EU eller i Folketinget. Jamen dog, og det var mig, der har gået og glædet mig i et helt år over, at Venstre har nedlagt fuldstændigt veto imod skatte- og afgiftsforhøjelser og ikke vil deltage i nogen forhandlinger om dét, for det er bare en klokkeklar holdning, man har i Venstre. Jeg har gået og glædet mig over dét, og nu får man så at vide her under en debat om et forslag som B 38, der handler om noget helt andet, at sådan er det ikke længere, for sådan arbejder Venstre ikke, at man på den måde giver nogle klare meldinger fra starten om, hvad man vil acceptere eller ej. Jeg synes, det var ærgerligt.

I forhold til forslaget her vil jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti har meget, meget stor sympati for tankegangen. Det, det handler om, er jo, at man kan skelne mellem dem, der forsøger at sætte nogle grænser for, hvad EU skal kunne tage sig af med flertalsafgørelser, og uden at de enkelte lande altså har den entydige ret til selv at beslutte tingene, og så dem, der forsøger at undgå, at der bliver sat grænser. Og jeg synes, at regeringens og flertallets bestræbelser i meget høj grad lugter af, at man endda forsøger at tolke sig ud af grundlovens bestemmelser om suverænitetsafgivelse.

Hele øvelsen går jo ud på at få lavet traktaten på en sådan måde, også på det handelspolitiske område, at man kan sige, at der ikke er formel